

การควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการ

ตำรวจนครบาล 2

Self-Control of Police Patrol Officer in Metropolitan Police Division 2

เบญญาภา ปัญญา¹

Benyapa Panya

Received: October 16, 2019

Revised: February 9, 2020

Accepted: March 13, 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 กลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 210 นาย จากประชากรทั้งหมด 460 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมความคิดของตนเองได้ในขณะปฏิบัติหน้าที่ ด้านการควบคุมตนเองได้ในขณะปฏิบัติหน้าที่ ด้านการยับยั้งชั่งใจได้ไม่กระทำอะไรตามอำเภอใจในขณะปฏิบัติหน้าที่ ด้านการกำกับตนเองได้ให้ความประพฤติเป็นระเบียบวินัย ด้านความสามารถยุดินสยที่ไม่ดีของตนเองได้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณีตัวอย่าง 3 กลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D = 0.46) และเมื่อ

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: aun.ny16368@gmail.com, Tel. 095-9623005

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ด้านการควบคุมความคิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D = 0.59) ด้านการควบคุมตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D = 0.56) และ ด้านการยับยั้งชั่งใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D = 0.52)

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาที่รับราชการ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม รายได้ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การควบคุมตนเอง, ตำรวจสายตรวจ

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of Self-Control and 2) to compare between personal factors and Self-Control of Police patrol officers in Metropolitan Police Division 2. A sample was selected from the number of 210 Police patrol officers in the Metropolitan Police Division 2. The research instruments were a questionnaire of 5 aspects which were thoughts-controlling while on duties, self-controlling their thoughts while on duties, be prudent and do not do anything arbitrarily while on duties, self-regulation on discipline and the ability to end own bad habits. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, comparison of mean values for 2 samples (t-test independent), one-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of this study as follows:

1. Most of the level to Self-Control of Police patrol officers in Metropolitan Police Division 2 was at a high level ($\bar{X} = 4.35$, S.D = 0.46). When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average value of the top 3 was thoughts-controlling while on duties ($\bar{X} = 4.39$, S.D = 0.59) at a high level. The second was self-controlling their thoughts while on duties ($\bar{X} = 4.39$, S.D = 0.56) at a high level. The third was to be prudent and do not do anything arbitrarily while on duties ($\bar{X} = 4.38$, S.D = 0.52) at a high level.

2. Comparative between personal factor and Self-Control of Police patrol officers in Metropolitan Police Division 2 classified by age, educational level, status, and duration in the government service found that the perspective is not different. And classified by income found that significantly differently at .05

Keywords: Self-Control, Police patrol

บทนำ

การควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ จะต้องประสบกับสถานการณ์ต่างๆ มากมาย ที่การตัดสินใจของเราเป็นตัวกำหนดทิศทางและผลของสถานการณ์นั้นๆ บางสถานการณ์ อาจง่ายต่อการตัดสินใจแต่บางสถานการณ์ก็ส่งผลให้บุคคลเกิดความขัดแย้งในการตัดสินใจได้ ความขัดแย้งที่กล่าวถึงในที่นี้เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากแรงจูงใจหลายด้าน Van Dijk (จิรายุ เลิศเจริญวนิช, 2557) ได้เสนอว่าเป็นสถานการณ์ที่บุคคลต้องตัดสินใจเลือกระหว่างการกระทำที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อตนเองทันที ณ เวลานั้น (Immediate self-interests) หรือการกระทำที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อส่วนรวมในระยะยาว (Longer-term collective interests) Hirschi and Gottferdson (พิมพ์ชนก นามบัณฑิต, 2559) กล่าวว่า การควบคุมตนเองนั้นมีพฤติกรรมการกระทำผิด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ ด้วยลักษณะของบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำ บุคคลเหล่านี้มักจะมีบุคลิกภาพแบบ impulsive ชอบเสี่ยง มักจะใช้ภาษากายมากกว่าภาษาพูด มักจะยึดถือตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง และโกรธฉุนเฉียวง่ายรวมถึงมักจะเลือกทำงานที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน การควบคุมตนเองนั้นมีปัจจัยหลายด้านที่นักวิจัยให้ความสนใจศึกษาและพบว่าส่งผลต่อการควบคุมตนเองในแต่ละด้าน โดยการศึกษาของนิตยา วรรณรัตน์ (วลัยกร สังฆบุตร, 2555) พบว่า การควบคุมตนเองเป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้แสดงออกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างปกติสุข ทั้งนี้การดำรงชีวิตในวัยรุ่นนับเป็นจุดหักเหที่สำคัญ หากวัยรุ่นได้รับการสอนให้รู้จักควบคุมตนเองย่อมส่งผลต่อการวางรากฐานของชีวิตในวัยผู้ใหญ่ได้ดี

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ และปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ และผลการวิจัยนี้จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในด้านการควบคุมความคิด ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้าน

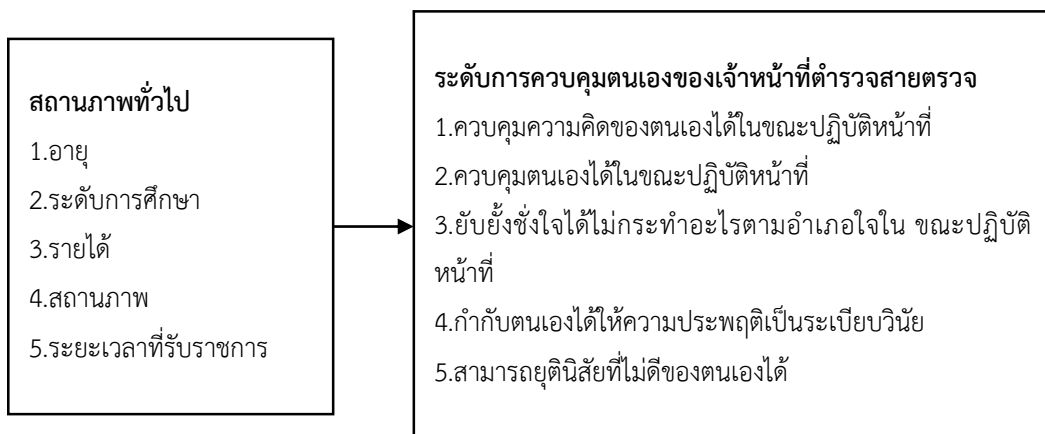
ระเบียบวินัย ด้านการยุตินิสัยที่ไม่ดี อันจะเป็นผลดีต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในพื้นที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ขอบเขตด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวคิดการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษาสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลแนวคิด ที่ปรากฏในหนังสือ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ จากนั้นจะนำข้อมูลเหล่านั้นที่ได้นำมาวิเคราะห์ ขอบเขตด้านประชากร ซึ่งประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 460 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 210 นาย ตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ และระยะเวลาที่รับราชการ ตัวแปรตามคือ ระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ควบคุมความคิดของตนเองได้ในขณะปฏิบัติหน้าที่ 2) ควบคุมตนเองได้ในขณะปฏิบัติหน้าที่ 3) ยับยั้งชั่งใจได้ไม่กระทำอะไรตามอำเภอใจใน ขณะปฏิบัติหน้าที่ 4) กำกับตนเองได้ให้ความประพฤติเป็นระเบียบวินัย 5) สามารถยุตินิสัยที่ไม่ดีของตนเองได้ ขอบเขตด้านระยะเวลาผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมเชิงประมาณ ในช่วงเดือน มกราคม-เมษายน 2562 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 460 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krcjcie and Mogan (สุวิมล ติรภานนท์, 2551) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่า (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Lest Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จากการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยใช้วิธีเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 51.40 จำนวน 108 คน รายได้ 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.60 จำนวน 79 คนมีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 56.20 จำนวน 118 คน และมีระยะเวลาราชการ 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.10 จำนวน 99 คน

2. ระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2

ระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

- 1) ด้านการควบคุมความคิด โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.39
- 2) ด้านการควบคุมตนเอง โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.39
- 3) ด้านการยับยั้งชั่งใจ โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.38
- 4) ด้านระเบียบวินัย โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36
- 5) ด้านการยุตินิสัยที่ไม่ดี โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยภาพรวม

ระดับการควบคุมตนเองด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการควบคุมความคิด	4.39	0.59	มาก
ด้านการควบคุมตนเอง	4.39	0.56	มาก
ด้านการยับยั้งชั่งใจ	4.38	0.52	มาก
ด้านระเบียบวินัย	4.36	0.56	มาก
ด้านการยุตินิสัยที่ไม่ดี	4.24	0.59	มาก
รวม	4.35	0.46	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยภาพรวมระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการควบคุมความคิด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.59) รองลงมา ด้านการควบคุมตนเอง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.56)

รองลงมา ด้านด้านการยับยั้งชั่งใจ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.52) รองลงมา ด้านระเบียบวินัย ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.56) รองลงมา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการยุตินิสัยที่ไม่ดี ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.231	3	0.41	1.951	0.123
ภายในกลุ่ม	43.316	206	0.21		
รวม	44.547	209			

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of Variance ด้วยสถิติ Leven Statistics พบว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น โดยค่าสถิติสำหรับตัวแปรอิสระเท่ากับ 2.029, $p = .111$

จากตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.383	2	0.191	0.897	0.409
ภายในกลุ่ม	44.164	207	0.213		
รวม	44.547	209			

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of Variance ด้วยสถิติ Leven Statistics พบว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น โดยค่าสถิติสำหรับตัวแปรอิสระเท่ากับ 4.379, $p = .014$

จากตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.846	3	0.615	2.968	0.033
ภายในกลุ่ม	42.701	206	0.207		
รวม	44.547	209			

*p<.05

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of Variance ด้วยสถิติ Leven Statistics พบว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น โดยค่าสถิติสำหรับตัวแปรอิสระเท่ากับ .458, $p = .712$

จากตารางที่ 4 จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีระดับรายได้ต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยเทคนิค LSD พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีระดับรายได้ต่างกัน ด้วยเทคนิค LSD

รายได้ (บาท)	ค่าเฉลี่ย	รายได้ (บาท)			
		5,000-15,000	15,001-25,000	25,001-35,000	มากกว่า 35,000
5,000-15,000	4.25	-	-	-	-
15,001-25,000	4.32	-.065	-	-	-
25,001-35,000	4.41	-.159	-.094	-	-
มากกว่า 35,000	4.73	-.481*	-.416*	-.322	-

*p<.05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้ต่างกัน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้ 5,000-15,000 บาท มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 แตกต่างจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท และเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้ 15,001-25,000 บาท มีระดับความ

คิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 แตกต่างจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้ มากกว่า 35,000 บาท มีการควบคุมตนเองสูงกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้ 5,000-15,000 บาท

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีสถานภาพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.532	3	0.511	2.445	0.065
ภายในกลุ่ม	43.015	206	0.209		
รวม	44.547	209			

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of Variance ด้วยสถิติ Leven Statistics พบว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น โดยค่าสถิติสำหรับตัวแปรอิสระเท่ากับ 2.941, $p = .055$

จากตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีระยะเวลาที่รับราชการต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.478	3	0.159	0.745	0.527
ภายในกลุ่ม	44.069	206	0.214		
รวม	44.547	209			

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of Variance ด้วยสถิติ Leven Statistics พบว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น โดยค่าสถิติสำหรับตัวแปรอิสระเท่ากับ 1.267, $p = .287$

จากตารางที่ 7 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่มีระยะเวลาที่รับราชการต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุมความคิดของตนเองได้ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ด้านการควบคุมตนเองได้ในขณะปฏิบัติหน้าที่ ด้านการยับยั้งชั่งใจได้ไม่กระทำอะไรรตามอำเภอใจในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ด้านการกำกับตนเองได้ให้ความประพฤติเป็นระเบียบวินัย และด้านความสามารถยุตินิสัยที่ไม่ดีของตนเองได้ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ชนก นามบัณฑิต (2559) ได้ศึกษาวิจัย “อิทธิพลของการทำหน้าที่ทางครอบครัว และการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมตามแผนในการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี” พบว่า การรับรู้ของนิสิตปริญญาตรีเกี่ยวกับการควบคุมตนเองรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.596$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการควบคุมตนเอง พบว่า ด้านการไม่มีความอ่อนไหวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 2.209$) ส่วนด้านการหุนหันพลันแล่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.510$)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 พบว่า มีด้านที่แตกต่างกัน คือ รายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าเฉลี่ยระดับการควบคุมตนเองของรายได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท สูงกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจที่มีรายได้ 25,001-35,000 บาท, 15,001-25,000 บาท และ 5,000-15,000 บาท สอดคล้องกับสุภาพงษ์ ต้นสุภาพ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า การควบคุมตนเองส่งผลทางบวกต่อกลุ่มที่มีรายได้สูงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 พบว่า อายุ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพงษ์ ต้นสุภาพ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า ตัวแปรที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับ เพศ อายุ และการผูกมัดตนเอง ด้านการออมนั้น พบว่า ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในหลายแบบจำลองที่ผู้วิจัยทำการทดสอบนั้นไม่ส่งผลต่อโอกาสที่จะมีเงินเพียงพอหลังเลิกทำงานประจำอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 พบว่า ระดับการศึกษาสถานภาพ ระยะเวลาที่รับราชการ ไม่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กันในกลุ่มตัวอย่างตำรวจสายตรวจ เพราะว่าทั้งระดับการศึกษา สถานภาพ และระยะเวลาที่รับราชการนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุที่จะส่งผลถึงการควบคุมตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของฤติมา รักษารักษ์และงามลมัย ผิวเหลือง (2558) ได้ศึกษาวิจัย “อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองที่มีต่อความหยุนตัวของนิสิตรอพิณิจ” พบว่า ตัวแปรอิสระบุคคลที่ไม่ส่งผลต่อความหยุนตัวโดยรวมของนิสิตรอพิณิจทั้งหมด 18 ตัว ได้แก่ เพศ ปีการศึกษา กลุ่มวิชา จำนวนพี่น้อง ภูมิลำเนา รายรับต่อเดือนของนิสิตรอพิณิจ การพักอาศัย สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ความถี่ในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา บทบาทการเข้าร่วมกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย การสนับสนุนทางด้านการประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรม การสนับสนุนทางด้านสิ่งของและบริการ และการควบคุมตนเองในด้านพฤติกรรม

องค์ความรู้ใหม่

การควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ว่า ด้านการควบคุมความคิด โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก ด้านการควบคุมตนเอง โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก ด้านการยับยั้งชั่งใจ โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก ด้านระเบียบวินัย โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก ด้านการยุตินิสัยที่ไม่ดี โดยภาพรวมมีระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่สายตรวจ มีการควบคุมตนเองในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมความคิด ควบคุมตนเอง การยับยั้งชั่งใจ ด้านระเบียบวินัย การหยุดนิสัยที่ไม่ดี ซึ่งควรที่จะพัฒนาการควบคุมตนเองไปสู่การปฏิบัติตัวของเจ้าหน้าที่สายตรวจทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการฝึกอบรมการควบคุมตนเองในทั้ง 5 ด้านเป็นการเพื่อประสิทธิภาพของบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. นำผลวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านอื่น ๆ เพื่อเพิ่มระดับการควบคุมตนเองให้อยู่ในระดับสูงมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นจากต้นเหตุของการควบคุมตนเองในหลายๆกรณี โดยทำการประเมินจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในหน่วยอื่นที่ปฏิบัติงานโดยตรง
2. ควรมีการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไป เพื่อวัดระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไปเมื่อเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกสังกัดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ เลิศเจริญนิช. (2557). *อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนร่วมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). คณะจิตวิทยา: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ชนก นามบัณฑิต. (2559). *อิทธิพลของการทำหน้าที่ทางครอบครัว และการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมตามแผนในการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน). คณะสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฤติมา รักษารักษ์, งามลย์ ผิวเหลือง. (2558). *อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองที่มีต่อความหยุนตัวของนิสิตรอพินิจ*. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 4(2).
- วลัยกร สังฆบุตร. (2555). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิต การควบคุม และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดจันทบุรี*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุภาพงษ์ ตันสุภาพ. (2559). ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากร
ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). คณะ
เศรษฐศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

